

Sygn. akt I PK 55/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa J.W.

przeciwko Polskiemu Radiu - Regionalnej Rozgłośni w Ł.

z udziałem Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka z siedzibą w Warszawie

o zadośćuczynienie z tytułu mobbingu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 czerwca 2012 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych w Ł.

z dnia 15 listopada 2011 r., sygn. akt [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2011 r., Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych w Ł. oddalił apelacje powoda oraz strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego [...] w Ł. z dnia 23 maja 2011 r., [...], w sprawie z powództwa J.W. przeciwko Polskiemu Radiu - Regionalnej Rozgłośni, przy udziale Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka w Warszawie, o zadośćuczynienie z tytułu

mobbingu oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Od wyroku Sądu Okręgowego strona pozwana wniosła skargę kasacyjną, w której wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniła powołaniem się na potrzebę dokonania wykładni art. 94³ § 2 k.p. "w związku z zastosowaniem przez ustawodawcę nieostrych pojęć definiujących przesłanki mobbingu". W ocenie pozwanej, przeprowadzenie takiej wykładni jest niezbędne dla stwierdzenia, jakie działania lub zaniechania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi polegają na nękanii lub zastraszaniu. Pozwana wniosła o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniosł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Zdaniem pozwanej, zachodzi konieczność dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 94³ § 2 k.p. z uwagi na użyte w nim nieostre wyrażenia językowe określające przesłanki mobbingu.

Należy jednak zwrócić uwagę, że powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości interpretacyjne lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, ma na celu wyjaśnienie ich nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, a równocześnie nie może pozostawać w oderwaniu od podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia, będącego przedmiotem kontroli kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III

CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151; z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 135; z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06, LEX nr 201037, z dnia 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06, LEX nr 189753, z dnia 8 stycznia 2008 r., I UK 277/07, LEX nr 449015 oraz z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, LEX nr 424365). Przepis art. 94³ § 2 k.p. nie stanowił przedmiotu szerszych rozważań Sądu drugiej instancji (poza akceptacją poglądów Sądu pierwszej instancji), bowiem strona pozwana w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego nie stawiała w tej mierze jakichkolwiek zarzutów. W apelacji strony pozwanej - poza zarzutem wadliwej oceny materiału dowodowego i dokonaniem nieprawidłowych ustaleń faktycznych (art. 233 § 1 k.p.c.) - podniesiono jedynie zarzut naruszenia art. 94³ § 3 k.p. "poprzez uznanie, że w sprawie spełnione zostały przewidziane w tym przepisie przesłanki przyznania zadośćuczynienia", ewentualnie "poprzez przyznanie zadośćuczynienia w nadmiernej wysokości". Analiza treści apelacji pozwanej pozwala przyjąć, że w postępowaniu apelacyjnym strona pozwana - w gruncie rzeczy - nie negowała, że w okolicznościach faktycznych sprawy występował przypadek mobbingowania powoda a kwestionowała jedynie przyznanie powodowi z tego tytułu zadośćuczynienia pieniężnego (względnie wysokość tego zadośćuczynienia - 20.000 zł). Niezależnie od tego należy zaznaczyć, że art. 94³ § 2 k.p. jest przepisem zawierającym liczne zwroty niedookreślone, których abstrakcyjne zdefiniowanie jest w gruncie rzeczy niemożliwe, a ich wyjaśnienie następuje przez odniesienie do całokształtu występujących w sprawie konkretnych okoliczności faktycznych. Wobec tego, ocena ich zastosowania w danej sprawie nie może służyć uogólnieniu przedstawienia istotnego zagadnienia prawnego lub potrzeby wykładni przepisów prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2003 r., I PK 558/02, OSNP 2004 nr 16, poz. 283).

Z powołanych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

/tp/